

Velikonoce 2009 v kostele sv. Tomáše

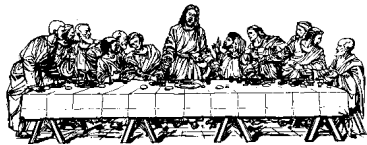
Příležitost ke svátosti smíření ve Svatém týdnu bude od pondělí 6. dubna 2009 do středy 8. dubna 2009 vždy od 15.00 do 18.00 hodin. Na Zelený čtvrtek (9. 4.) a Velký pátek (10. 4.) se bude zpovídat již jen od 15.00 do 16.30 hodin. Během velikonočních obřadů se nezpovídá. Kromě toho je v našem kostele příležitost k přijetí svátosti smíření také vždy během běžných bohoslužeb.

Zelený čtvrtek, 9. dubna 2009

- ◇ ranní mše odpadá
- ◇ v 9.00 hodin začíná v katedrále na Petrově Missa chrismatis – pontifikální mše svatá s obnovou kněžských slibů a žehnáním olejů
- ◇ v 17.30 hodin bude v našem kostele slavena mše na památku Poslední večeře
- ◇ po skončení obřadů bude kostel otevřen do 20.00 hodin pro soukromou adoraci

Velký pátek, 10. dubna 2009

- ◇ den přísného postu
- ◇ ranní mše odpadá
- ◇ v 15.00 hodin bude pobožnost křížové cesty

- ◇ v 17.30 hodin začínají velkopáteční obřady (pašije, uctívání kříže, velkopáteční přímluvy a svaté přijímání); zpívá Svatotomská chorální schola
- ◇ po skončení obřadů do 20.00 hodin bude příležitost k adoraci u kříže

Bílá sobota, 10. dubna 2009

- ◇ ranní mše odpadá
- ◇ kostel bude otevřen pro soukromou adoraci u Božího hrobu od 9.00 do 16.00 hodin
- ◇ obřady velikonoční vigilie začínají v 21.00 hodin žehnáním ohně před hlavním vchodem do kostela (přineste si k obřadům svíce opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

Hod Boží velikonoční, 11. dubna 2009

- ◇ bohoslužby budou v obvyklém pořádku 7.45 latinská, 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ na konci každé mše svaté se koná tradiční žehnání pokrmů

Pondělí velikonoční, 12. dubna 2009

- ◇ bohoslužby budou podle obvyklého nedělního rozvrhu

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Drobné starosti stačí k tomu, aby nám otrávil život,
jestliže nemáme velké.“*

J. Swift

Úvodní slovo

V uplynulých dnech jsem byl přítomen na několika jednáních týkajících se rekonstrukce Moravského náměstí. Jak už jistě víte z médií nebo aspoň tušíte, tato rekonstrukce se nás bude velmi týkat: změní se dlažba chodníků, někde vyrostou a jinde zase ubudou stromy, trávníky, objeví se nová kašna a sochy. A především – zmizí kompletně celé parkoviště a kolem kostela bude nově rozšířena pěší zóna. To vše údajně do podzimu příštího roku.

No a pokud, milí farníci, po přečtení těchto řádků v duchu klnete, tmí se vám před očima a ptáte se „a jak budeme jezdit do kostela?!“ – pak navrhuji tyto možnosti:

- městskou dopravou (bude to ekologické)
- pěšky (bude to zdravé)
- a především včas (bude to úžasné! ☺)

Všem přeji požehnané Velikonoce a hojnost milosti Boží!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Tradiční farní pouť na Vranov** se i letos uskuteční v tradičním termínu, tedy **v pátek 8. května 2009**. O podrobnostech budete včas informováni.

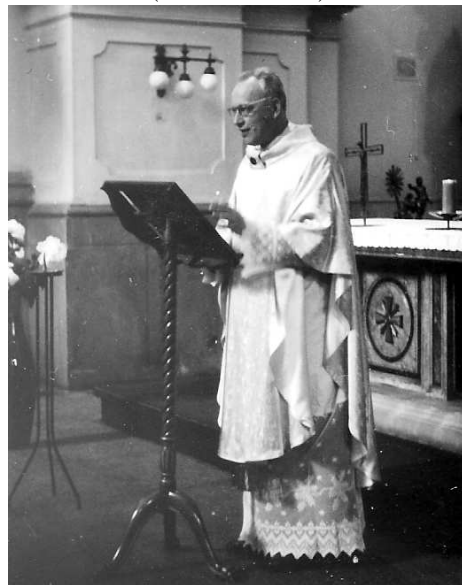
• **V sobotu 23. května 2009** se bude konat v rámci Roku sv. Pavla **pouť brněnského děkanství do Rajhradu**. Podrobný program naleznete v příštím čísle Tomáška, ale již nyní si můžete učinit poznámku do kalendáře.

• Na adrese <http://deti.vira.cz/> jsou k dispozici stránky nového internetového projektu určeného zejména dětem (a pochopitelně i jejich rodičům či katechetům). Tyto stránky obsahují nejrůznější rébusy, omalovánky či tvořivé projekty zaměřené na biblická a liturgická témata. Materiály jsou k volnému stažení a postupně se budou rozšiřovat.

• **Vzpomínáte na ples?** Polonézu, předtančení, společný renesanční tanec, neopakovatelný půlnoční balet ... a nejen to si můžete připomenout na DVD z farního plesu. K dostání jsou v sakristii za výrobní cenu jen 80 Kč/kus.

• **Pamětní publikace o P. Razikovi.** V prosinci tohoto roku si připomeneme 25. výročí úmrtí kněze z naší farnosti P. Václava Razika. Prosíme ty, kdo ho znali a mohli by přispět ke shromáždění svědectví o jeho životě a působení za účelem

vydání pamětní publikace, aby se ozvali na e-mailovou adresu: clanky@mail.cz, napsali na adresu farního úřadu při kostele u sv. Tomáše, popř. zatelefonovali na č.: 732 701 045 (Fr. Doležalová).

Stručný přehled

hospodaření a života farnosti v roce 2008

STATISTICKÉ ÚDAJE

křty	66
– z toho nad 14 let	3
biřmování	30
sňatky	15
pohřby	29
– z toho do země	7

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Který obrázek znázorňuje dnešní evangelium (Květná neděle)? Vybarvi jej. Poznáš, které události z Ježíšova života jsou na dalších obrázcích?

(náповěda: Co je správně? Ukřižování Ježíše. Petr zapírá Ježíše. Ježíš a Pilát. V Getsemanské zahradě.)

PRO STARŠÍ

Dnes slavíme neděli, kterou nazýváme také nedělí Pašijovou. Je to pohyblivý křesťanský svátek, jímž začíná Svatý týden. Případá na neděli před Velikonocemi a připomíná vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Název svátku je odvozen od květů, jimiž bývají kostely vyzdobeny a které mají připomínat palmové větve, kterými lid vítal Ježíše. Pašijová se neděli říká, neboť se o ní čtou pašije, tj. příběh o Kristově umučení. Tento den nazýváme

M	A	R	I	E	K	N	L	V
Ě	A	D	A	M	T	A	E	N
A	M	O	D	O	S	Z	V	Á
N	É	L	O	T	L	A	O	T
E	L	J	A	N	E	R	J	Ú
A	T	R	A	M	A	E	T	R
B	E	V	A	D	R	T	Ě	T
O	B	R	Ě	L	Z	E	C	H
J	O	S	E	F	I	L	I	P

Vyhledej ve čtyřsměrce (⇒⇐⇓⇑) tato slova: ADAM BETLÉM EVA FILIP IZRAEL JAN JOB JOSEF LEV LOT MARIE MARTA NAZARET OBR PETR RÚT SODOMA VOJTĚCH. Zbývá písmena čtená po rádcích vytvoří tajenku.

Špunt

Příběh

GPSka

Zvoní. Hodina náboženství končí. Šup všechno do tašky a hurá ven. Jen Jakub pomalu skládá věci. Hlavou mu zní slova písničky, kterou teď na konci zpívali: Pán Bůh pro mě má svůj cíl . . . Pán Bůh pro mě cestu má . . .

„Pane učiteli,“ osmělí se kluk, „co když z té z cesty sejdu, zajdu moc daleko a už se nebudu moct vrátit na rozcestí, kde jsem špatně odbočil?“ Kluk není hlupý, pomyslí si katecheta. „Určitě víš, Kubo, co je to GPSka. O prázdninách jsme jeli s kamarádem do Francie. Před každou křížovatkou se ozvalo: 'Blíží se kruhový objezd. Po sto metrech zahněte doprava.' Přesto jsme několikrát odbočili špatně. GPSka nás však hned naváděla k cíli nejkratší cestou z toho místa, kde jsme se právě ocitli. Nemohli jsme zabloudit. Věděli jsme přesně, kam jedeme: město, ulici a číslo domu. A když se ozvalo: 'Dorazili jste na místo určení,' stáli jsme přesně před tím domem.

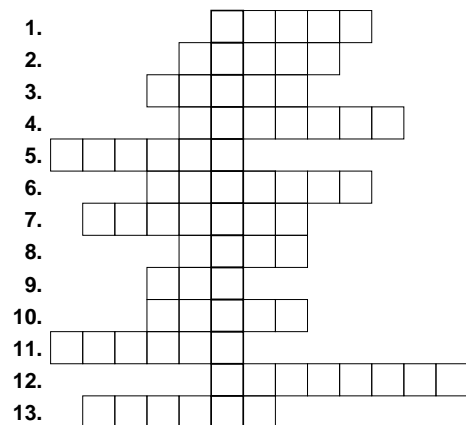
A tak je to i u Pána Boha. Kdykoli sejdeš z cesty, hned tě zase vede tou nejkratší cestou k sobě. Stačí mít otevřené srdce a upřímně se zeptat: Kudy, Pane?“

Jakub jde domů a být o pár let starší, dalo by se říct, že se usmívá pod fousy: „To se bude maminka divit, až jí řeknu, že Pán Bůh je vlastně taková GPSka.“

Marie Sojka Veselá

Křížovka na neděli

Druhé neděli po Velikonocích se říká neděle Božího

Legenda:

1. Jméno, které měly tři ženy pod křížem stejné.
2. Muž, který pomohl nést Ježíšovi kříž.
3. Vladař, který nakonec Ježíše odsoudil na smrt.
4. Místo, kde byl Ježíš ukřižován.
5. Jméno veleknězova sluhu, kterému Petr utál ucho v Getsemanské zahradě.
6. Vzbouřenec (vězeň), kterého Pilát propustil na svobodu (místo Ježíše).
7. Král Galileje, který měl také moc Ježíše propustit (Lk 23,7-12).
8. Učedník, který Ježíše třikrát zapřel.
9. Jediný učedník, který stál pod křížem.
10. Člověk, kterému Pilát dal souhlas, aby si vzal a pohřbil Ježíšovo tělo.
11. Jediné zvíře, které se objevuje v pašijích (textu o umučení Ježíše).
12. Dívka, která utřela Ježíši zkrvavenou tvář.
13. Slovo, které Ježíš řekl na kříži.

Klára Kengi Koukalová

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI

příjmy (v Kč)	
sbírky	1 761 529,50
příjmy za církevní činnost	5 910,00
dary fyz. i právnických osob	207 930,00
úroky	3 662,18
ostatní	21 967,37
celkem	2 000 999,05
výdaje (v Kč)	
mzdy a srážky	87 707,00
daně z příjmů zaměstnanců	240,00
soc. a zdrav. pojištění	47 770,00
bohoslužebné potřeby	39 567,00
opravy památek	2 806,00
opravy ostatní	9 230,00
odeslané sbírky a příspěvky	487 429,00
režijní výdaje	520 036,55
charitativní výdaje	39 500,00
daň z nemovitosti	1 451,00
ostatní (splátky dluhu)	769 904,96
celkem	2 005 641,51
rozdíl příjmů a výdajů	- 4 642,46

Pozn.: Do konce roku 2010 zbývá z úvěru farnosti u Volksbank CZ, a. s., ještě ke splacení částka 800 000,- Kč (již bylo splaceno 1 200 000,- Kč). Za vaše dary a vytrvalost velmi děkujeme!

Noc kostelů 2009

v Brně

V letošním roce se poprvé uskuteční v městě Brně akce nazvaná „Noc kostelů“. Je to projekt, který v sousedním Rakousku úspěšně probíhá již několik let. Jedná se o snahu v určitém konkrétním termínu plošně otevřít a zpřístupnit kostely nejširší veřejnosti tak, aby se lidé nebáli ani neostýchali do nich vstoupit a seznámit se nejen s nimi a s církví, ale i s informacemi o životě konkrétních farních společenství, jejich iniciativami a nabídkami. Akce nemá mít příliš duchovní zaměření, spíše je snaha, aby měla „nizkoprahový“ charakter.

V městě Brně se tato akce letos uskuteční poprvé v pátek 29. května 2009 přibližně od 17.00 do 24.00 hodin ve více než 20 brněnských katolických i nekatolických kostelích a sborech. V každém z nich si místní společenství připravuje svůj program, celou akci zaštiťuje Biskupství brněnské ve spolupráci s městem Brnem, Jihomoravským krajem a Ministerstvem kultury ČR.

Podrobnější informace naleznete především na internetových stránkách Noci kostelů <http://www.nockostelu.cz/> a posleze i v médiích. O tom, jak bude tato akce probíhat v našem kostele, vás budeme informovat prostřednictvím farního webu i časopisu. Zatím však předepisujeme prosbu největší: K zajištění akce v našem kostele

bude zapotřebí – podobně jako u misijního dne – silná skupina dobrovolníků (jedná se řádově o mnoho desítek osob). Pro síme tedy všechny muže i ženy, mladší i starší, ochotné dát své síly do služeb této ojedinělé iniciativy, aby se přihlásili kdykoliv od této chvíle v sakristii či na faře. V průběhu tohoto měsíce bude svolána informační schůzka všech přihlášených a vzápětí se rozběhnou i přípravy celé akce.

Slovo nemocným

„Proč se bojíte? Ještě nemáte víru?“

Mk 4,40

Život člověka probíhá ve dnech, kdy se pravidelně střídá světlo a tma, den a noc. Během dne, kdy je dostatek světla, je člověk aktivní a koná všechno, co je pro jeho život účelné a v noci, kdy je tma, odpočívá a získává síly pro další den. Během jednoho roku se vystřídají období, ve kterých je noc velmi dlouhá a den velmi krátký. V té době je celá příroda v útlumu a připomíná smrt. Do tohoto období v liturgii patří doba adventu, kdy se věřící připravují na příchod Vykupitele, Dárce života. Krátké dny tohoto období znázorňují putování lidstva za světlem Božího zjevení. Tato doba vybízí člověka, aby se zamyslel nad svým životem a usiloval

o poznání své nedokonalosti a aby se snažil odstranit ze své duše všechno, co narušuje jeho vztah k Bohu i k lidem.

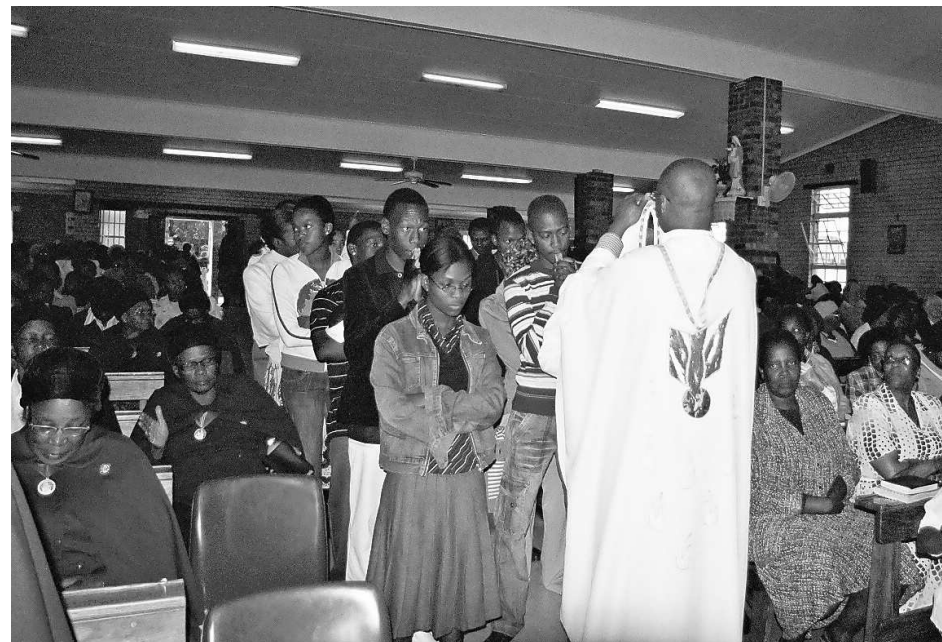
Celý náš duchovní život je možné přirovnat k cestě ze tmy ke světlu. Nám se může zdát, že náš život je ponořený do tmy, že Bůh na nás zapomněl, že nereaguje na to, co mu sdělujeme ve svých modlitbách, můžeme mít dojem, že všechno je zbytečné a marné, že nikde nevidíme světlo, které by nám pomáhalo překonat tento stav. Příčinou tohoto našeho stavu může být nemoc, která nás postihla, která je dlouhá, bolestivá, při níž máme dojem, že se nelepší, může to být ztráta blízkého člověka, může to být veliký neúspěch nebo ztráta důvěry v osobou, na kterou jsme spoléhali. Tato naše situace může být prohlubována ještě vnějšími okolnostmi, které jsou pro nás nepříznivé a při kterých si uvědomujeme, že se nemůžeme spoléhat na lidi, kterým jsme důvěřovali.

Může to být velmi těžká zkouška, ale musíme si uvědomit, že je to jenom zkouška časově omezená, Bůh je stále pánem situace, on zná naši situaci, ví, co prožíváme, ví, co je pro nás těžké, a ví, jakou pomoc a v které chvíli nám ji má poskytnout. Když zachováme klid a jsme trpěliví, podaří se nám prožít každou takovou zkoušku tak, že nám neuškodí, ale zdokonalí nás. Na jednu stranu si totiž uvědomíme svoje slabosti a nedokonalosti a na druhé straně Boží dobrotu a vztah Boha k nám. Musíme mít snahu vidět v této

Vlivem AIDS se snižuje průměr věku až na 27 let! Starosti způsobuje péče o sirotky, které po sobě zanechávají ti, kdo zemřeli na AIDS. Také je problém s velkou migrací produktivní generace. Politicky se derou k moci komunisti, je to velice tíživá situace. Dalším problémem je kriminalita, na kterou má vliv migrace obyvatel Afriky z ohrožených částí.

Afrika je z 80% křesťanská, z toho 7,1% tvoří katolíci, ale také se tu vyskytuje na 3000 různých sekt! U bělochů je patrný odliv křesťanství. Afrika potřebuje etické vedení a dobrou ekonomiku. JAR

ztrácí tradiční hodnoty solidarity, potřebuje morální obnovu. Nadějí by měla být (a skutečně také je) katolická církev, která vykonává svoji misi započatou již v dobách apartheidu (popírání lidských práv barevným obyvatelům JAR). Církev se prostřednictvím St. Augustine College snaží vrátit Africe důstojnost člověka také apoštolátem rodiny. St. Augustine College má také vypracované křesťansko-sociální učení, konkrétní program pro lidi s AIDS a HIV. Projekt má velké množství spolupracovníků z řad kleriků i laiků, mnoho podporovatelů i z Evropy, zejména z Německa a Rakouska.

pokračování příště

náladě. Trochu to v Koinonii s africkou zahradou připomíná Chaloupku strýčka Toma. Je to zřejmě obraz dřívějších oblastí Afriky s rozumnou lidskou symbiózou bílých farmářů a černých Afričanů zaměstnaných na farmách. Koinonie je také místem, kde mohou místní nezaměstnaní prostřednictvím sestřiček prodat návštěvníkům nějaký ten upomínkový předmět

Odpoledne si fotím Koinonii se zahradou z druhé strany ulice. Sestřičce se nelíbí, že ukazují na ulici minolta. Trochu se divím, že říká, že je to nebezpečné i jen z druhé strany ulice, široko daleko nikoho nevidím, ale zřejmě ví, o čem mluví, takže se raději vrátím.

Odpoledne mě vzali na procházku dva Afričani – běloch a černoch. Stejná sestřička nám otvírá zadní bránu a všimne si minolty: „Jiri, no camera!“ Já si myslím, že když jdeme ve třech, můžu fotit, ona mi říká, že i tak je to nebezpečné, že jsou tu různé kriminální živly a že by mě nechtěla ztratit. Takže minolta má odpolední siestu, my jdeme na vycházku okolo několika domovních bloků se zahradami. Na domech mříže, žiletkové dráty, vysokonapěťová ochrana. Procházka je ale bez problémů, na ulici se pohybuje málo lidí a zřejmě jsme pro přepadení nezajímaví. To jsou stinné stránky velkých jihoafrických měst!

Odpoledne následuje opět zasedání IDZ, nějaké to focení uvnitř Koinonie a různé povídání v různých řečech. Snažím se oddělit italštinu od španělštiny, v nouzi i trochu angličtiny. Večer se snažím zajít aspoň na chvilku do kaple, je to potřeba, zážitků je moc.

ČTVRTEK 10. 4. 2008

Ráno probíhá mše sv. v kapli v angličtině, rumunský překladatel Cristian, o němž už byla řeč, překládá z paměti celou promluvu do němčiny a španělštiny. Jednání IDZ je pro nás všechny dost náročné, Afričanům je docela zima. My z ještě studené Evropy to snášíme docela dobře ...

Zajímavý je příspěvek italského delegáta, který nás seznamuje s italskou pomocí pro krajiny severní Afriky, zejména pro Alžír – mírně řečeno nestabilní oblast, kam italští diakoni nabízejí svoji misii a podporu pro službu stálého diakonátu.

PÁTEK 11. 4. 2008

Po snídani odjíždíme do St. Augustine College, což je vysokoškolské vzdělávací centrum pro filozofii a teologii.

Přednáší zde biskup Buti Tagale z Keňi: diakoni mají velkou úlohu v prostředí, kde je odpad od církve v JAR a v ostatní Africe. Biskup vidí diakony jako naději pro zlepšení této situace, která souvisí i s liturgií a s prorockým posláním diakonů.

Ve 12.15 je sloužena mše sv. v kapli střediska.

Odpoledne probíhá přednáška Sr. Judith, ředitelky St. Augustine College. Ukazuje na význam rozšiřování křesťanské vzdělanosti a morálky v JAR a v celé Africe. Jde o existenční nutnost, zejména se soustředí na problém nakažlivých nemocí, na prvním místě AIDS! (V roce 2006 zemřelo v JAR na tuto nemoc 340 000 lidí.)

situaci cestu k našemu očištění a zdokonalení. Čím jsme v takových chvílích vyrovnanější a trpělivější, tím víc náš život Bůh ovlivňuje a pomáhá nám.

Když k takovým zkouškám přistupujeme s přesvědčením, že se nám děje křivda, škodíme si, protože zkoušce se tím nevyhneme a připravíme se o pozitivní užitek pro svoji duši. My si s odstupem času uvědomujeme, že určité události v našem životě pro nás mohou být užitečné a nebo škodlivé a že záleží na našem přístupu k nim ve chvíli, kdy je prožíváme. Všechno, co prožíváme v důvěře v Boží pomoc a Boží působení v našem životě, nám prospívá. Někdy však pochopíme smysl toho, co jsme prožili, až s odstupem času. I to však je jen jedna ze zkoušek, které ve svém životě prožíváme.

o. J. Šik

Z farní charity

Vážení přátelé!

S radostí vám sdělujeme, že jsme mohli v právě končícím čtvrtletí letošního roku zaslat či předat z vašich finančních příspěvků vložených do naší charitní pokladničky následující částky:

Pro LL – LIKVIDACE LEPRY na léky pro malomocné a tuberkulózní pacienty	3 000 Kč
Misijní bance ubožáků (MBU) na hloubení studní pro získání pitné vody v Africe	3 000 Kč
Sdružení pěstounských rodin na projekt „Dům na půli cesty“, určený na sociální adaptaci a výchovu k osamostatnění mladistvých odcházejících z dětských domovů	5 000 Kč
Oblastní charitě Brno na Denní centrum pro bezdomovce	7 000 Kč

Pán Bůh zaplať za všechny vaše dárky a dary. Věříme, že i nadále budeme moci díky vaší štědrosti přispívat a pomáhat potřebným lidem u nás i v rozvojových zemích.

Požehnané prožití Svatého týdne v hlubokém ponoření do rozjímání o Kristově utrpení a jásavé a neutuchající ALELUJA o Velikonocích vám přejí a vyprošují

Dobrovolníci farní charity

Zastavení u zvonů

Zvony –
od dávná poslové radosti
v poslední době
mají dost starostí.

Co s nimi bude,
když lidé žehrají,
že kvůli zvonům
klid žádný nemají.

Kolik to bylo kdysi slzí,
když válka zvony brala,
aby z nich zbraně
ke smrti ulévala.

Zavládl smutek tam,
kde zvon přestal znít,
a rostla touha
akordy zvonů
zas v obcích mít.

Dnes opět ve věžích
překrásné zvony čekají.
Lidé však pro ně
sluch nějak nemají.
Zvon přece srdce má
a potřebuje nás,
abychom slyšeli
nádherný jeho hlas.

Zpívá svou píseň
o Boží kráse,
nechme ji tedy volně znít
i v tomto čase.

Marie Miriam Veselá

Katolické misie v Jihoafrické republice

oči našeho jáhna Jiřího Palackého

Jako delegát Mezinárodního jáhenského centra (IDZ – sdružení pro podporu obnovování stálého jáhenství – diakonátu v katolické církvi) jsem se začátkem tohoto roku zúčastnil setkání delegátů a představenstva IDZ (cca 20 lidí z Evropy, Ameriky a z Afriky) na africkém kontinentu.

Vlastní setkání bylo ve dnech 8. – 18. 4. 2008 v Johannesburgu a v přilehlém předměstí Sowetu v provincii Gauteng, potom v provincii Kwa Zulu Natal v městě Durban a v blízkém misijním středisku Marianhill.

Stručný popis cesty:

Odjezd autobusem v neděli 6. 4. 2008 ve 21 hod. do Stuttgartu, příjezd do Stuttgartu 7. 4. 2008 v 9.00 hod. Odtud večer v cca 21 hod. spolu s německými a maďarským účastníkem odlet do Mnichova a odtud do Johannesburgu. V neděli 13. 4. 2008 přesun autobusem do Soweta, dále do Marianhill a Durbanu.

Návrat 16. 4. 2008 autobusem do Johannesburgu a odtud odlet večer ve 20 hod. přes Londýn do Stuttgartu, večer autobusem zpět do Brna (příjezd 18. 4. 2008 v 7.30 hod).

A nyní trochu podrobněji:

Vlastní cesta proběhla pro naši „německou“ skupinu celkem bez větších potíží, problematické bylo pouze zpoždění letadla ve Stuttgartu, když bylo nejisté, jestli stihneme letadlo z Mnichova do Johannesburgu. V Mnichově jsme se totiž měli připojit k rumunskému tlumočnickovi Cristianovi Mocanu (ovládá na tlumočnické úrovni 10 jazyků!), který je zdravotně postižený. Všechno nakonec dobře dopadlo a z Mnichova jsme odletěli společně. Letiště v Johannesburgu je v přestavbě pro připravované MS ve fotbale v roce 2010, takže tady bylo hodně zmatků a dlouhé čekání, než jsme dostali zavazadla. S dopravním zmatkem měl co dělat i řidič mikrobuse, který nás odvezl do misijní stanice Koinonia v okrajové části Johannesburgu, kde jsme se ubytovali. Koinonia je spravována staršími německými dominikánkami. Tady jsme se postupně setkávali s dalšími účastníky setkání z Latinské Ameriky, Skotska, Rakouska, Itálie, Španělska, Nizozemí, Finska, Kanady a samozřejmě s Afričany. Nemohli přijet účastníci z USA a Francie, kteří k nám taky patří. V průběhu celého setkání nás bývá tak 20–30 lidí.

A pozvolna začíná vzájemné vítání a příprava na jednání IDZ. Na odpoledne jsme si domluvili (manželé Duranovi z Brazílie, José Espinos z Argentiny, Norberto Cambre z Kanady, Gonzalo Cannon a já) malou prohlídku města, hlavně Afrického muzea (dříve budova správního soudu). Je zaměřené jak na africkou kulturu, tak hlavně na připomínku apartheidu.

Taky jsme mohli vidět zvláštní budovy na vyslýchání odpůrců apartheidu, různé památky vztažené k Nelsonu Mandelovi, který je zde považován za národního hrdinu.

Samotné město Johannesburg (zkračuje se i na Josburg) je trochu smutné důkladnými zabezpečovacími zařízeními na prakticky všech domech – mřížemi, žiletkovými dráty, vysokonapětovou ochranou, na plotech cedulky: Armed response – napojeno na ozbrojenou bezpečnostní službu. Město trápí vysoká kriminalita, nedoporučuje se chodit bez doprovodu. Samostatně si vyjít do města s kamerou je víc než riskantní. A přesto je Jihoafrická republika výrazně křesťanskou zemí, kde katolická církev má stále ještě velký kredit u obyvatelstva pro svoji všestrannou misijní službu.

Večer se mluvilo o tom, že bychom si ještě zajeli do Kapského Města, ale nabitý program to vylučoval.

STŘEDA 9. 4. 2008

Den jsme začali mší sv. v kapli střediska Koinonie (hlavním celebrantem byl německý biskup Kreidler). Potom následovala snídane a jednání IDZ. Každý z nás měl co říct k situaci v jáhenské službě ve své zemi – člověk potom vidí i skutečné misijní problémy, které se nevyhýbají ani zemím Evropy, je potřeba navázat kontakty a povzbudit se při službě ve stálém diakonátu.

Se sestřičkami dominikánkami je to docela fajn. Snaží se zaměstnat místní Afričany, kteří jsou velice ochotní, v dobré